

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 48. เมื่อนัตลีเรียนชั้น ป. 2

โพสต์เมื่อ ธ.ค. 27, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() {
    var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true;
    po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js';
    var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s);
})();

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({
    google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140",
    enable_page_level_ads: true
});
```

เมื่อนัตลีขึ้นชั้นเรียนเป็นชั้น ป.2 ได้อยู่ห้องเดียวกับอาจารย์ประจำชั้นที่เคยสอนเลขให้กับพี่เอมเมื่อสมัยที่พี่เอมเคยอยู่ชั้นป. 2 เหมือนกันเลย. แต่มาคราวนี้อาจารย์กำลังตั้งครรภ์อยู่. ทำให้เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นของนัตลีเพราะจะมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับอาจารย์มาเล่าให้ฟังทุกวันว่า. วันนี้อาจารย์ประจำชั้นเป็นอย่างไรบ้าง. เพื่อนในห้องชนกันแค่ไหน. . ส่วนอาจารย์ประจำชั้นอีกท่านหนึ่งเป็นอาจารย์สอนพละ ซึ่งคุณแม่เองก็ยังไม่เคยมีโอกาสดูคุยกันเลย. เมื่อแรกเริ่มชั้นป.2. จากเด็กน้อยที่มีพี่ๆคอยดูแล ตอนนี้ต้องเป็นพี่ของน้องป.1แล้ว จะมาทำอ้อนแอ หรือชักช้าดูทำอะไรไม่ได้ซะแล้ว นัตลีมักจะพูดอยู่เสมอว่า. นัตลีเป็นรุ่นพี่แล้วต้องคอยดูแลน้องป.1 น้องๆ. ป.1 ปีนี้มีแต่ตัวเล็กๆเต็มไปหมดเลย(พูดอย่างกับตัวเองโตมากซะอย่างงั้นแหละ)

การเรียนในระดับชั้นนี้เริ่มเน้นการเขียนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เกือบจะทุกวิชาจะมีให้เขียนคำตอบ. . ในวิชาภาษาไทยนอกจากจะฝึกทักษะการพูด(หน้าชั้นเรียน).

การอ่าน. การฟัง. การคิดไทย. หลักภาษาไทย. แล้วยังมีการเขียนอีกด้วย ซึ่งนัตลีจะชอบมากเพราะเป็นทักษะที่สนุก. ได้ฝึกเขียนคำบรรยายได้ภาพ แต่งนิทานหรือเขียนเรื่องเล่า. เขียนบันทึก. ถึงแม้ว่าจะเขียนผิดบ้างถูกบ้าง.

แต่เมื่ออ่านแล้วก็ทำให้รู้ว่าลูกมีทักษะในการเล่าเรื่องราวที่เป็นขั้นเป็นตอนมีการโยงความสัมพันธ์กันดี. ในวิชาภาษาไทยนัตลีจึงทำคะแนนได้ดี มีอยู่ครั้งหนึ่งในช่วงงานประเพณีลอยกระทง. มีการประกวดให้เขียนคำบรรยายได้ภาพเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง(กิจกรรมเฉพาะของ ป.2)

นัตลีได้รับรางวัลชนะเลิศด้วย เธอดีใจมากเลย นอกจากนั้นยังภูมิใจที่เพื่อนำคุณป้า ผบค.ที่มายืนอ่านบทความที่นัตลีเขียนยังอดทิ้งไม่ได้ว่า

เขียนได้ละเอียดเป็นลำดับดี.(. คุณแม่ได้พังกี ขึ้นใจจังเลย). ในส่วนของหลักภาษาไทยก็เรียนเกี่ยวกับตัวสะกดในมาตราต่างๆ ซึ่งเนื้อหาที่ซับซ้อนขึ้นอีกหน่อย

ส่วนของวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่นัตลีชอบเพราะเรียนแล้วได้ใช้อยู่ทุกวันทั้งพวกบวกลบคูณหาร ได้เอามาคิดค่าขนม เอามาใช้เวลาจะแบ่งหารจำนวนของมัน.

นัตลีรู้แล้วว่าคณิตศาสตร์อยู่รอบตัวจริงๆ นัตลีชอบแนวคณิตศาสตร์ประยุกต์ แนวเขาวงกตคอยแก้ปัญหาแบบคิดวิเคราะห์. เคยลองเอาข้อสอบคณิตราชภัฏพระนคร มาให้ลองนั่งทำ. ปรากฏว่านั่งทำไปเองเรื่อยๆ. มีบางข้อที่ไม่เข้าใจเพราะยังเรียนเนื้อหาไม่ถึงในชั้นเรียน คุณแม่ก็จะแนะนำวิธีคิดให้บ้างข้อ.

เป็นการนั่งทำแนวข้อสอบแบบสมัครใจที่ไม่ต้องบังคับเพราะนัตลีรู้สึกสนุกกับการหาคำตอบว่ามันจะเป็นอะไรนะ.

คุณแม่มีหน้าที่คอยช่วยดูคำถามที่อ่านแล้วงงๆ(ตามแนวโจทย์คณิตศาสตร์ บางทีใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์ซะจนผู้ใหญ่อย่างเราก็งงเหมือนกัน).

ถ้าวันไหนเพลินๆก็ทำวันละ10ข้อ. บางวันงานเยอะ. กิจกรรมยุ่งๆก็จะทำ. 2-5ข้อต่อวัน. ทำไปเรื่อยๆไม่มีบังคับ แค่ว่าชินกับการฝึกคิด. ฝึกทำอยู่ประมาณ3-4 เดือนก่อนสอบ. ปรากฏว่าพอไปสอบ นัตลีได้รางวัลเกียรติบัตรชมเชย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เหรียญอะไร

แต่ก็เป็นความภูมิใจอย่างหนึ่งที่นัตลีได้เรียนรู้วิธีการเรียนด้วยตัวเอง แค่นี้ก็โอเคแล้ว. เลขของชั้นป.2. ยังเป็นเรื่องบวกลบคูณหารซึ่งจำนวนยังไม่มากนัก

แต่มีความซับซ้อนของโจทย์มากขึ้น ถ้าเด็กคนไหนที่เรียนมาแบบเข้าใจที่มาก็จะไม่ยาก สำคัญคือต้องท่องสูตรคูณให้แม่นยำและฝึกเป็นประจำค่ะ.

นัตลีเป็นเด็กที่ชอบหาเทคนิคให้การท่องหรือจำ อาจจะดูตัวอย่างมาจากตั้งแต่ที่คุณแม่พยายามจะสอนพี่เอมเรื่องการใช้เทคนิคการจำ.นัตลีเลยหาวิธีของตัวเองบ้าง.

ก็เป็นการเรียนรู้อีกแบบหนึ่งค่ะ

ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์. นัตลีบอกว่า อาจารย์ที่สอนวิชานี้สอนสนุกมาก. มีการทดลองและเล่าเรื่องนั้นนี้นันเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน

บางครั้งมีให้ดูวิดีโอที่น่าสนใจประกอบไปด้วย วิชาวิทยาศาสตร์ของที สรสิทธิ์เกสรนี้ เนื้อหาอาจจะแตกต่างจากสาระแกนกลางที่สพฐ.

เรียนอยู่บ้างเนื่องจากบางเรื่องก็สอนเพิ่ม. บางเรื่องก็เพิ่มเนื้อหาให้เข้มข้นขึ้น

อาจจะเอาเนื้อหาเกินชั้นเรียนมาสอนเพิ่มเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทำให้เด็กๆ เข้าใจที่มากขึ้น ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วคิดว่ากำลังดี ไม่มากไม่น้อยเกินไป. แต่สำหรับเด็กที่ตามไม่ค่อยทันอาจจะคิดว่าหนักเกินไปสักหน่อย(ซึ่งก็เป็นส่วนน้อย). ข้อสอบและแบบฝึกหัด ใบงานเน้นการเขียนเยอะมากเพราะฉะนั้นเด็กๆ ต้องฝึกการอ่านเขียน. สรุปคำตอบที่ชัดเจนจึงจะได้คะแนนดีค่ะ.

วิชาที่ต้องพูดถึงอีกวิชาคือ วิชาที่นัตลีรักมาก คือ. วิชาภาษาอังกฤษ. ที่รักมากเพราะ. Teacher Katharine. เป็น อาจารย์ฝรั่งที่ทั้งสวยมากและใจดี ยิ้มเก่ง น่ารักมาก ขนาดตัวคุณแม่อังยังชอบเลย. เป็นคนที่ชอบเล่นกับเด็ก เข้าหาเด็กดีมาก นัตลีตั้งใจเรียนและพยายามจะคุยกับอาจารย์ (ถึงแม้ว่าจะพูดงูๆปลาๆ รู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง บางทีฟังไม่ออก นัตลีก็อึ้งแก้มปริอย่างเดียวเลย). ตัวคุณแม่เองยังเห็นด้วยและยืนยันว่าการเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นมาก ที่ไม่ได้และต้องพยายามส่งเสริมในทุกๆทางไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งเพราะว่ามันได้ใช้จริงๆค่ะ. การเรียนภาษาอังกฤษที่. รร. อย่างเดียวไม่เพียงพอเลยเราต้องเสริมทักษะอื่นๆให้ลูกเพิ่มทั้งการฟังอ่านและเขียน. จำนวนชั่วโมงเรียนใน. รร. ไม่เพียงพอที่เด็กๆจะเรียนรู้ต่อการเรียนในชม.เรียนสามารถเพิ่มทักษะการฟังได้บ้างแต่ทักษะอย่างอื่นอาจจะแทบไม่ค่อยได้เพราะโอกาสพูด ถาตอบกับอาจารย์ฝรั่งมีน้อย ส่วนทักษะการอ่านต้องเอาหนังสือมาสอนอ่านเพิ่มจะได้รู้ว่าลูกเราอ่านออกและแปลความหมายได้หรือไหม เพราะในห้องเรียนเน้นสอนผ่านกิจกรรม ถ้าต้องเอามาใช้ตอนสอบให้ได้คะแนนดีจริงๆ อาจจะต้องชวนชายฝึกฝนกันเพิ่มเอง. เพราะอย่างวิชาอื่นไม่เข้าใจยังสามารถสอบถามได้ แต่พอเป็นอังกฤษถ้าฟังไม่เข้าใจก็คุยไม่ถูกแล้วละค่ะ. สำหรับวิชานี้ตอนที่เรียนกับ. Teacher Katharine. นัตลีมีความสุขมากเลย. แต่พอต่อมา อาจารย์ต้องลาออกต่างประเทศ ก็ถึงขั้นเสียน้ำตากันเลย. เมื่อมีอาจารย์คนใหม่มา. นัตลีและเด็กๆในห้องก็ต้องรู้จักปรับตัวปรับใจกันอีกครั้ง ซึ่งก็ไม่นาน. เด็กๆก็เริ่มจะเข้าใจสำเนียงของอาจารย์คนใหม่ได้. อยู่ที่นี่ต้องทำใจและเข้าใจว่า อาจารย์ฝรั่งจะเปลี่ยนบ่อยมากอาจจะปีละ2-3คนเลยทีเดียว เพราะฉะนั้นการพยายามบอกลูกให้เข้าใจว่า ต้องรู้จักฟังสำเนียงภาษาของหลายๆคนจึงจะดีที่สุด. เพราะถ้าไม่ปรับตัว ก็จะไม่รู้เรื่องเลย ยิ่งที่นัตลีชอบภาษาอังกฤษจึงทำคะแนนได้ดีเลยค่อยๆขยับ ถึงจะไม่ได้เก่งขั้นเทพ แต่แค่กล้าพูด หรือพยายามคิดและพูดเป็นภาษาอังกฤษก็สุดยอดแล้วค่ะ

ส่วนวิชาพื้นฐานอื่นๆ คุณแม่มองว่า ถ้าเด็กๆทำความเข้าใจบทเรียนไปพร้อมกับอาจารย์ในชั่วโมงตั้งใจฟังและร่วมกิจกรรม ทำงานให้เสร็จทันในชั่วโมงเรียนก็จะดีมากและเพียงพอแล้วส่วนเวลาที่สอบต้องหาความรู้รอบตัวเพิ่มเติมในแต่ละวิชาเรียนอีกหน่อยเพื่ออาจารย์บางคนจะออกที่นอกบทเรียนบ้าง

มีอยู่ครั้งหนึ่งนัตลีเคยสอบวิชาประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น ซึ่งก็คือเมืองชลบุรี(เพราะ. รร. ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี). ปรากฏว่า อาจารย์ออกข้อสอบว่าที่ตั้งของแต่ละสถานที่ในจ.ชลบุรี. อยู่ใกล้กับอะไรบ้าง. ซึ่งนัตลีก็ไม่รู้จริงๆเพราะไม่เคยไป ไม่เคยรู้จัก. เป็นความรู้ของลูกจริงๆ อันนั้นก็ตอบไม่ได้. แต่สำหรับเพื่อนหรือเด็กในชลบุรี ถือว่าคำถามง่ายมาก โชคดีที่สอบครั้งนั้นคะแนนพอผ่านไม่ตก. แต่พอมาสอบหัวข้ออื่นกลายเป็นทำคะแนนได้ต่ำไป ส่วนมากเกือบเต็ม. มันก็เลยมีทั้งข้อได้เปรียบเสียเปรียบในการทำคะแนนในบางวิชาอยู่บ้าง

ส่วนวิชาพระพุทธศาสนา อันนี้ตอนเรียนไม่ยากเลย แต่พอตอนสอบก็อ่าน ท่องจำ บทสวดต่างๆกันหน้าตั้งเลย เพราะ อาจารย์เอาแต่ละท่อนของบทสวดมาออก(ซึ่งคุณแม่ก็ไม่คิดว่าจะออกละเอียดขนาดนั้น) มีทั้งคำอารธนาศีล รับศีล. อารธนาธรรม บูชาพระรัตนตรัย บทแผ่เมตตา และอื่นๆอีก(ซึ่งคุณแม่ก็จำไม่ได้ทั้งหมด). ลุ้นมาก ว่าจะได้หรือเปล่านะเพราะสอบเรื่องอื่นอีกเนื้อหาทั้งเล่ม. โชคดีที่นัตลีบอกตอบเตาไปบ้างได้19/20 โห. ตอนแรกบอกจำไม่ได้ ลุ้นคะแนนชะ เฮ้อ...

อีกวิชาที่เด็กผู้หญิง... ผู้หญิง อย่างนัตลีชอบมากคือวิชาकरणอาชีพ เพราะได้ ชงเครื่องดื่มร้อนเย็น ทำแซนวิช จัดโต๊ะอาหารเรียนพับผ้าเช็ดปากแบบต่างๆ มันช่างมีความสุขจริงๆเพราะนัตลีชอบทำ. ชอบชิม. ชอบกิน. (แต่ไม่อ้วน). เป็นวิชาที่เรียนรู้อย่างมากมาย(อย่าลืมเตรียมของอุปกรณ์ต่างๆมาเรียนก็แล้วกันค่ะ)

กิจกรรมในระดับชั้นนี้ที่นัตลีมีโอกาสได้ร่วมคือ การเข้าเรียนและซ้อมรำไทยในทุกเย็นวันจันทร์. การเรียนรำไทยเป็นการฝึกหลายๆด้านทั้งเรื่องระเบียบวินัย การทำงานเป็นทีม การฟังและเคารพผู้อาวุโส ปลูกฝังความรักความสามัคคีในระบบริ้นพี่น้องน้องคอยช่วยเหลือกัน. ทั้งยังช่วยอนุรักษ์ความเป็นไทยด้วย อย่างน้อยก็มีวิชาความรู้ความสามารถประดับตัว ติดตัวไปอีกอย่างหนึ่ง. ช่วงที่มีงานวันสำคัญต่างๆก็จะได้มีโอกาสแสดงความสามารถร่วมกัน อย่างวันแม่. วันงานประจำปีของรร. ปีนี้นัตลีได้ร่วมแสดง ละครนอกตอนพระลอยตามโก. พวกเหล่าเด็กๆประถมก็เลยได้แต่งชุดเป็นลูกไก่รำรำกันอย่างสนุกสนานเชียวละ

การใช้ชีวิตในแต่ละวันของสองสาวเอมิกับนัตลี คุณแม่เองพยายามที่จะดูแลให้สมดุลทั้งด้านวิชาการและกิจกรรม. เพราะชีวิตไม่ได้มีเพียงด้านเดียว ยังมีกิจกรรมทำให้ลูกรู้จักจัดระเบียบความสำคัญในแต่ละเรื่องนับว่าเป็นแนวทางการฝึกฝนอีกแบบหนึ่งค่ะ.
บ้านไหนมีเวลาที่มีความพร้อมก็ควรมองหากิจกรรมที่ลูกสนใจเอาไว้บ้างนะคะ จะได้ฝึกทักษะชีวิตไปพร้อมๆกันค่ะ

เทคนิคการเลี้ยงลูกของแต่ละบ้านย่อมไม่มีทางเหมือนกันอยู่แล้วเพราะลูกๆต่างก็มีความคิดและความเป็นตัวตนที่ต่างกันไปอยู่แล้ว
ดังนั้นบ้านไหนถนัดแบบไหนก็ค่อยๆฝึกลูกๆกันไปค่ะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)